

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716201227
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2716201227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v spore strán žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: A. G., nar. X.XX.XXXX, bytom C., F. W. XXXX/X, o zaplatenie 1.808,77 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3C/44/2016-157 zo dňa 13. mája 2020 - II. výrok, takto

r o z h o d o l :

I. Odvolací súd napadnutý zamietajúci II. výrok aj závislý III. výrok (o náhrade trov konania) rozsudku súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudok (druhým v poradí) súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.285,28 Eur, úrok z omeškania 0,77 Eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.285,28 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, III. výrokom priznal žalobcovi oproti žalovanému nárok na náhradu trov konania 36,04 %.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím a citáciou § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), § 9 ods. 1, 2 písm. j), § 11 ods.1 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 565, § 566 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 6 písm. d), § 497, 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Prvoinštančný súd vychádzal zo skutkových zistení, že v úverovej zmluve č. 0000000000085352 zo dňa 7.11.2013 je uvedená výška úveru 2.000,- Eur, druh úveru pôžička, účel úveru bezúčelový úver/splatenie záväzkov klienta, fixná úroková sadzba 12,9 % ročne do splatnosti, súbor poistenia Súbor A, poplatok za poskytnutie úveru 100,- Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 Eur mesačne, výška anuitnej splátky 29,78 Eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 20.11.2013, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 20.10.2023, spôsob splácania úveru inkasom z osobného účtu/príkazom na úhradu, číslo úverového účtu 2626078001/5600, inkasný účet 2626071002/5600, výška RPMN 15,42 %, priemerná RPMN 18,84 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť 3.673,60 Eur. Zmluvné strany sa dohodli, že banka zašle peňažné prostriedky klientovi na klientom určený účet, ktorý je uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru. Druhej upomienkou zo dňa 24.8.2015 žalobca vyzval

žalovaného na zaplatenie sumy 91,17 Eur najneskôr 29.8.2015. Výzvou na predčasné splatenie úveru z 22.10.2015 žalobca oznámil žalovanému, že v dôsledku neplnenia podmienok úverovej zmluvy č. 00000000085352 pristúpil k rozhodnutiu o predčasnej splatnosti celého úveru a žiada ho o predčasné splatenie celého dlhu 1.950,81 Eur do 1.11.2015. Z tabuľkového prehľadu splátok žalovaného vyplýva, že na istinu boli započítané splátky žalovaného vo výške 191,23 Eur, na úrok 404,37 Eur, dlžný úrok 79,08 Eur. V ďalšej tabuľke je uvedený údaj, že žalovaný zaplatil na istinu 208,74 Eur, na úrok 0,43 Eur, dlžný úrok je 0,77 Eur. V nasledujúcej tabuľke je údaj o zosplatnení dňa 22.10.2015 potom, čo bol žalovaný v omeškaní so zaplatením splátky 29,78 Eur splatnej 20.7.2015, splátky 29,78 Eur splatnej dňa 20.8.2015, splátky 29,78 Eur splatnej dňa 21.9.2015 a splátky 29,78 Eur splatnej dňa 20.10.2015. V tabuľke je údaj o omeškaných splátkach vo výške vždy 29,78 Eur k 20.7.2015, k 20.8.2015, k 21.9.2015 a k 20.10.2015 a dňa 22.10.2015 je v tabuľke popis - zosplatnenie. Podľa výpisu z účtu k menu žalovaného dňa 7.11.2013 žalovaný čerpal úver z úverového účtu vo výške 1.900,- Eur.

4. Právne uzavrel, že vzťah medzi stranami je spotrebiteľský a predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Vo veci aplikoval aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka. Preskúmal úverovú zmluvu z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že úverová zmluva bola uzavretá v písomnej forme v zmysle 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať je náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN 15,42 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver 2.000,- Eur a dohodol si so žalovaným poplatok za poskytnutie úveru 100,- Eur. Z výpisu z účtu zistil okresný súd, že žalovaný dňa 7.11.2013 čerpal úver len vo výške 1.900,- Eur, teda bol mu žalobcom poskytnutý úver znížený o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100,- Eur. RPMN je jedným z kritérií, ktoré ovplyvňuje spotrebiteľa pri výbere konkrétneho úveru, je preto nevyhnutné, aby jej výška bola v zmluve o úvere uvedená správne. Prepočítal RPMN a zistil, že v prípade, že bola žalovanému poskytnutá suma úveru vo výške 1.900,- Eur (teda suma úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100,- Eur), pričom žalovaný sa zaviazal na vrátenie sumy 2.000,- Eur ako aj úrokov a poplatkov v 120-tich mesačných splátkach po 29,78 Eur (bez poplatku za poistenie), je potom správna výška RPMN 16,53 %. Z uvedeného vyplýva, že v zmluve uvedená RPMN je nesprávna v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa (neúvedená v správnej výške - t.j. neúvedená), preto sa aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že podľa prehľadu splácania úveru ako aj podľa vyjadrenia žalobcu z 15.6.2017 boli splátky žalovaného započítavané najskôr na úrok a až potom na istinu, čo je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uvedený spôsob započítavania splátok žalovaného žalobcom nie je upravený ani v úverovej zmluve ani v predložených VOP.

5. Žalobca bol povinný v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch uviesť aj celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, keď v zmluve o úvere je uvedená čiastka 3.673,60 Eur, táto suma pozostáva zo súčtu splátok po 29,78 Eur mesačne za 120 mesiacov a poplatku za poskytnutie úveru 100,- Eur, nezahŕňa však v sebe poplatok za poistné, ktorý sa zaviazal žalovaný zaplatiť mesačne vo výške 0,73 Eur, a ktorý predstavuje ďalšie náklady žalovaného, keďže navyšuje mesačnú splátku žalovaného zo sumy 29,78 Eur na sumu 30,51 Eur. Navyšenie splátok žalovaného na sumu 30,51 Eur vyplýva aj z prehľadu splátok a ich započítavania, ktorý je súčasťou vyjadrenia žalobcu z 15.6.2017. Správne tak mala byť celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť uvedená v sume 3.761,20 Eur. Z tohto dôvodu je v zmluve uvedená celková čiastka klamlivým údajom, ktorý neodôvodnene vyvoláva u spotrebiteľa predstavu nižších nákladov ako v skutočnosti sú. Keďže celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť nie je uvedená v správnej výške, teda je neúvedená, potom sa aj v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok na vrátenie toho, čo spotrebiteľovi poskytol po odrátaní úhrad spotrebiteľa. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.900,- Eur, žalovaný podľa prehľadu splátok uhradil 714,72 Eur, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie rozdielu v sume 1.285,28 Eur a vo zvyšku istiny, poplatkov a úrokov žalobu zamietol.

6. Pokiaľ ide o predčasné zosplatnenie úveru k 22.10.2015, ktoré žalobca žalovanému oznámil listinou - Výzva na predčasné splatenie úveru z 22.10.2015, okresný súd zistil, že právo veriteľa zosplatniť úver je upravené v bode 4.2.1. úverovej zmluvy. Listinou Druhá upomienka z 24.8.2015 mal preukázané, že

žalobca dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pred zosplatnením pohľadávky z úveru vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 91,17 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním úveru, priznal žalobcovi úrok z omeškania 0,77 Eur, vypočítaný do zosplatnenia, teda do 22.10.2015. Po zosplatnení od 23.10.2015 priznal žalobcovi ním žiadaný úrok z omeškania 5 % ročne, ale len z priznanej sumy 1.285,28 Eur. Vo zvyšku žalobu o úrok z omeškania zamietol.

7. Záverom konštatoval, že i keď uzavrel, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobcovi nepatria úroky do zosplatnenia ani po zosplatnení, vzhľadom na rozsiahle vyjadrenie žalobcu k uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/147/2019-120 zo dňa 17.12.2019 uvádza, že aj v prípade, že by bol úspešný v žalovanom nároku nepriznal by úrok po zosplatnení, nakoľko zosplatnením úveru došlo k zmene záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, kde žalobca pristúpil k zmene dohody so žalovaným o splátkach úveru tým, že jednostranne rozhodol, že chce vrátiť celý nesplatený úver a do dlžnej čiastky započítal okrem istiny aj úrok, z toho titulu už nemá nárok na úrok po zosplatnení. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Co/190/2014.

8. O trovách konania rozhodol podľa § 255 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania 36,04 % (úspech žalobcu 68,02% v priznanej sume 1.285,28 Eur a 0,77 Eur, úspech žalovaného v nepriznanej sume 523,49 Eur, 2,19 Eur a 79,08 Eur).

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca výlučne v zamietajúcej časti (II. výrok), ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že súd žalobe vyhovie v celom rozsahu a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov s poukazom na odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že podľa bodu 2.1. zmluvy boli podrobné podmienky splácania úveru upravené vo VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Anuitné splácanie vyplýva aj z bodu 1.2. zmluvy, v ktorom je uvedené, že výška anuitnej splátky bola 29,78 Eur. Pojem anuitná splátka bol definovaný aj vo VOP v čl. V. bod 3. Prvá Anuitná splátka Úveru bude vykonaná v termíne uvedenom v Úverovej zmluve. Splácanie úveru klientom bolo upravené aj v čl. V. písm. D. bod 1. VOP. Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. V zmluve si strany dohodli spôsob splácania úveru - anuitné splátky, a teda spôsob započítania žalobcu nie je v rozpore s § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď pri anuitnom splácaní sa v priebehu splácania mení pomer výšky istiny a riadnych úrokov. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z Amortizačnej tabuľky, keď táto určuje splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. V zmysle čl. V. bod 3. a čl. V. písm. A bod 3. a 4. VOP poskytol žalobca žalovanému na úverový účet peňažné prostriedky vo výške 2.000,- Eur. Úverový účet je účet, na ktorom sa zaznamenávajú všetky transakcie súvisiace s úverom. Číslo úverového účtu bolo uvedené v bode 1.2. zmluvy. Úver bol poskytnutý žalovanému v plnej výške. Až následne po tom, ako bol žalovanému poskytnutý úver v plnej výške je zinkasovaný poplatok za poskytnutie úveru a zvyšná časť bola poukázaná na účet v zmysle zmluvy. Pripojil dôkaz o poskytnutí úveru žalovanému vo výške 2.000,- Eur výpis pohybov na úverovom účte. Ohľadom možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/25/2017. Použitie časti poskytnutej sumy na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve v ods. 1.2 Základné podmienky nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalovanému ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. Poplatok bol v zmluve uvedený jasne zrozumiteľne, vyznačený aj tabuľkou spolu s ostatnými kľúčovými podmienkami poskytnutia úveru. Podmienka úhrady poplatku za poskytnutie úveru sa týka hlavného predmetu plnenia a bola okrem vyššie uvedenej úpravy priamo v texte úverovej zmluvy v čl. 1 ods. 1.2, upravená aj v Sadzobníku poplatkov, taktiež vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Priamo úverová zmluva navyše v ods. 3.4 upravuje podmienky za ktorých tento poplatok bude klientovi vrátený v celom rozsahu, pričom podmienkou je len riadne plnenie jeho povinností,

t.j. riadne a včasné splácanie dohodnutých splátok úveru. Právny základ poplatku za poskytnutie úveru vyplýva z ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vykonávací predpis, § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, odkazujúceho na úpravu vyhlášky č. 87/1995 Z. z., úpravu účtovania poplatkov spojených s úverom ďalej upravuje aj § 9 ods. 1 písm. l) a n) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo znenia § 499 Obchodného zákonníka vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru možno dojednať ako jeden z dvoch nárokov na protiplnenie za poskytnutie hlavného predmetu plnenia - úveru. Žiadať tento poplatok je však možné len v prípade, ak veriteľ poskytuje úvery v rámci predmetu svojho podnikania (žalobca / banka). Poplatok pritom nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Ustanovenia zmluvy o úvere a ustanovenia osobitných predpisov nárok na účtovanie tohto poplatku priznávajú popri úrokoch, pričom ho možno uplatňovať ako samostatnú zložku celkovej ceny plnenia, ktorá sa uhrádza jednorazovo. Osobitné predpisy na účely porovnania cien služieb poskytovateľov, ktorí tento poplatok uplatňujú, prikazujú zahrnúť ho do výpočtu ceny služby a RPMN, v dôsledku čoho si spotrebiteľ môže porovnať výhodnosť služieb jednotlivých dodávateľov. Nie je teda pravdou, že tento poplatok len skryto zvyšuje sumu úrokov ako ceny úveru, keďže úroky a poplatok sú odlišné zákonné nároky za poskytnutie úveru. Z opísaného charakteru poplatku, dôvodu a spôsobu jeho uplatnenia je zrejmé, že poplatok za poskytnutie úveru je riadnou, tradičnou a zákonnou súčasťou ceny úveru. Nejde teda o cenu za internú službu vykonávanú bankou alebo službu, ktorú poskytuje banka ako súčasť hlavného predmetu plnenia bez toho, aby ju mohol spotrebiteľ ovplyvniť. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len vtedy, ak zmluva o úvere neobsahuje určitú náležitosť stanovenú zákonom. V tomto prípade však zmluva obsahuje všetky náležitosti. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku úveru, pričom však nezohľadnil, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- Eur (tj. v plnej výške v zmysle zmluvy). Na základe uvedeného tak zmluva obsahuje správnu výšku úveru a aj správnu výšku RPMN, a teda úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti so zmluvným úrokom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Cdo 113/2018, ktoré odkazujúc na judikatúru Súdneho dvora EÚ, celkom jednoznačne uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľa nárok na zmluvný (obchodný) úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom.

10. Žalovaný odvolanie nepodal, ani sa k doručenému odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutom zamietajúcom výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom II. výroku (zamietnutie sumy 523,49 Eur, poplatkov za poistenie 2,19 Eur, úroku 79,08 Eur, úroku 12,90 % ročne zo sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 523,49 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne z úroku 79,08 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia) vrátane III. (závislého) výroku vecne správny postupom podľa § 387 CSP potvrdil.

12. Rozsudkom (prvým v poradí) súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému oproti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

13. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č. k. 9Co/147/2019-120 zo dňa 17.12.2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení odvolací súd poukázal na to, že súd prvej inštancie

má podrobiť predmetnú úverovú zmluvu kontrole za účelom zistenia, či táto obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a v prípade, že tomu tak nebude postupovať podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň je potrebné rozlíšiť nárok žalobcu týkajúci sa úrokov z omeškania a úrokov z úveru, ktoré je potrebné posúdiť aj v závislosti od toho, či sa jedná o úroky do zosplatnenia, resp. po zosplatnení úveru, a to za predpokladu, že boli splnené zákonné predpoklady vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Odkázal na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého v danom spore, ktorý je sporom s ochranou slabšej strany, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, pričom súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených jednotlivých nárokov, za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku doplniť dokazovanie, jeho výsledky opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne znova vo veci rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

14. Žalobou sa žalobca pôvodne domáhal zaplata sumy 1.808,77 Eur, úrokov 79,08 Eur, úrokov z omeškania 0,77 Eur, poplatkov za poistenie 2,19 Eur, úroku 12,90 % ročne z nezaplata sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplata, úroku z omeškania 5 % ročne z nezaplata sumy 1.808,77 Eur a úrokov 79,08 Eur od 23.10.2015 do zaplata.

15. Vyhovujúci I. výrok (suma 1.285,28 Eur, úrok z omeškania 0,77 Eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.285,28 Eur od 23.10.2015 do zaplata) nebol napadnutý odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu sa stal napadnutý zamietajúci výrok (suma istiny 523,49 Eur, poplatky za poistenie 2,19 Eur, úrok 79,08 Eur, úrok 12,90 % ročne zo sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplata, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 523,49 Eur od 23.10.2015 do zaplata, úrok z omeškania 5 % ročne z úroku 79,08 Eur od 23.10.2015 do zaplata) a závislý výrok o náhrade trov konania s ohľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu.

17. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci (s výnimkou nadbytočného a nedôvodného záveru o tom, že aj v prípade, že by bol žalobca v žalovanom nároku úspešný, žalobca nemá nárok na úrok po zosplatnení - s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 pozn. odvolacieho súdu), keď vec aj v napadnutom rozsahu i správne právne posúdil s uvedenou výnimkou s poukazom na ust. § 387 ods. 2 OSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v napadnutej časti. Odvolací súd nenachádza dôvod (s uvedenou výnimkou), pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

18. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (zákon č. 129/2010 Z. z.), ktorá bola uzavretá medzi stranami. Súd prvej inštancie správne zvolil postup, ktorým ex offio rešpektujúc princíp ochrany spotrebiteľa skúmal, či zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Výklad a aplikácia ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym, teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obchodného zákonníka a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

19. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu č. 85352, ktorou žalovanému poskytol finančné prostriedky v sume 2.000,- Eur. Žalobou sa (pôvodne) domáha zaplataenia istiny 1.808,77 Eur, poplatkov za poistenie vo výške 2,19 Eur, úroku 79,08 Eur (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroku z omeškania 0,77 Eur (z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroku 12,90 % ročne zo sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplataenia a zo sumy 79,08 Eur od 23.10.2015 do zaplataenia. K žalobe pripojil úverovú zmluvu zo dňa 7.11.2013, Všeobecné obchodné podmienky, druhú upomienku, výzvu na predčasné splatenie úveru, Sadzobník poplatkov. Úverovú zmluvu č. 85352 uzavreli strany dňa 7.11.2013, žalobca sa zaviazal žalovanému poskytnúť úver formou pôžičky v sume 2.000,- Eur a žalovaný sa zaviazal úver žalobcovi splácať v mesačných splátkach po 29,78 Eur v počte 120, pri ročnej úrokovej sadzbe 12,9 %. Dátum prvej platby bol dohodnutý na deň 22.4.2013, dátum každej ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci s tým, že dátum konečnej splatnosti bol uvedený 20.11.2013. RPMN v zmluve bola uvedená vo výške 15,42 % a priemerná RPMN vo výške 18,84 %. Žalovaný mal zaplatiť celkom sumu 3.673,60 Eur. Ďalej si dohodli poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,73 Eur mesačne. Listom zo dňa 22.10.2015 oznámil žalobca žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, ktorý vo výške 1.950,81 Eur s príslušenstvom žiada uhradiť do 1.11.2015 (doručená žalovanému dňa 28.10.2015). Výzvou zo dňa 9.3.2016 vyzval okresný súd žalobcu na doplnenie žaloby, špecifikáciu žalovanej sumy. Dňa 15.4.2016 bola žalovanému doručenia žaloba s prílohami na vyjadrenie. Dňa 20.4.2016 doručil žalobca vyjadrenie k výzve (na č.l. 26). Výzvou zo dňa 11.5.2017 vyzval okresný súd žalobcu na zaslanie rozpisu splátok, preukázanie vzniku poistenia, predložením poisťovnej zmluvy. Dňa 19.6.2017 doručil žalobca vyjadrenie k výzve (na č.l. 16-47) spolu s prílohami vrátane amortizačnej tabuľky.

20. Pokiaľ ide o posúdenie správnoti výšky celkových nákladov spotrebiteľa a RPMN v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie zosumarizovanými najmä v ods. 33 a 34 preskúmaného rozsudku, na ktoré v podrobnosti odkazuje. Odvolací súd je takisto toho názoru, že celková výška nákladov a RPMN nebola v spotrebiteľskej zmluve uvedená správne, keďže žalobca do výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa a RPMN nezarátal poplatok za poistenie schopnosti splácať úver a to v súlade s ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Z výsledkov vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že žalovaný spotrebiteľ bol nútený pristúpiť k doplnkovej službe súvisiacej s predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to k poisteniu schopnosti splácať úver a to tým, že toto poistenie bolo priamo zapracované do predtlačeneho textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z jej formulácie nevyplýva, že by spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Možno teda uzavrieť, že predmetné poistenie úveru bolo spotrebiteľovi veriteľom nanútené a teda pre spotrebiteľa povinné. V predmetnej úverovej zmluve je síce uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.673,60 Eur, ktorá však zahŕňa poplatok 100,- Eur (+ 3.573,60 Eur), pri zachovaní postupu žalobcu a súčasnom uvedení výšky mesačnej splátky úveru 30,51 Eur (29,78 + 0,73) a počte splátok úveru 120, je nepochybné, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uvedená v zmluve je v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (3.761,20 = 3.661,20 + 100), a ktorá je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takýto rozpor môže objektívne spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku. Je zrejmé, že údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť nie je vyjadrený dostatočne určitým a zrozumiteľným spôsobom, nevyvolávajúc pochybnosti spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť titulom uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ tak bez presného číselného uvedenia celkovej čiastky, ktorú je povinný zaplatiť, nemá možnosť bez akýchkoľvek pochybností posúdiť rozsah svojho záväzku. Vzhľadom na uvedené rozdielne možnosti určenia tohto údajja je namieste trvať na presnom vyčíslení sumy, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, a v dôsledku absencie tohto údajja je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Keďže vzhľadom na výsledky dokazovania, aby žalovaný spotrebiteľský úver za ponúknutých podmienok, potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch náklady na túto doplnkovú službu bolo potrebné zarátať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Keďže v danom prípade sa tak nestalo, v zmluve o spotrebiteľskom úvere sú nesprávne uvedené celkové náklady spotrebiteľa 3.673,60 Eur, hoci správne majú byť 3.761,20 Eur, v dôsledku čoho následkom nesprávnoti jedného zo vstupných údajov musela byť nesprávne vypočítaná aj výška RPMN (bez potreby jej prepočítavania). Súd prvej inštancie potom správne uzavrel, že predmetná

zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch písm. j) (v znení v čase uzavretia zmluvy) neobsahovala správnu ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v dôsledku čoho v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nadväzne preto súd prvej inštancie správne žalobu napadnutým výrokom II. v sume 523,49 Eur, úroku 79,08 Eur, úroku 12,90 % ročne zo sumy 1.808,77 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia zamietol.

22. Odvolací súd ešte dopĺňa, že pokiaľ v odvolací žalobca spochybňuje záver okresného súdu o tom, že žalovanému bol (skutočne) poskytnutý úver 1.900,- Eur a nie 2.000,- Eur, je nutné poukázať na písomnosť predloženú samotným žalobcom na čl. 96 a to výpis z účtu žalovaného za obdobie 7.11. - 29.11.2013, z ktorého vyplýva, že dňa 7.11.2013 čerpal žalovaný úver z úverového účtu v sume 1.900,- Eur. Ak do výšky sumy poskytnutého úveru žalobca zahrnul aj poplatok za poskytnutie úveru 2.000,- Eur, uvedený poplatok však nepatrí do celkovej výšky poskytnutého úveru a to s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-377/14 zo dňa 21.04.2016, v zmysle ktorého, cit.: „3.Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené.“

23. Žalobca nenapadol osobitnou odvolacou argumentáciou záver o nedôvodnosti žaloby v časti poplatkov za poistenie 2,19 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 523,49 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania 5 % ročne z úroku 79,08 Eur od 23.10.2015 do zaplatenia odvolací súd konštatuje, že zamietnutie je teda správne a dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie aj v týchto častiach ako vecne správny potvrdil.

24. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku napadnutý II. výrok potvrdil (vrátane rovnako správneho III. výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý žalovaný nenapadol odvolaním (neuviedol osobitnú odvolaciu argumentáciu).

25. Podľa § 366 písm. a) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Podľa § 384 ods. 3 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

27. V súvislosti s písomnou predloženou žalobcom s odvolaním, Výpis pohybov na účte zo dňa 7.11.2013 (na čl.169), odvolací súd uvádza, že nebol dôvodný postup podľa § 384 ods. 3 CSP, keďže neboli splnené predpoklady podľa § 366 CSP.

28. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčíslil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

31. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

32. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

33. S ohľadom na uvedené odvolací súd nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).